
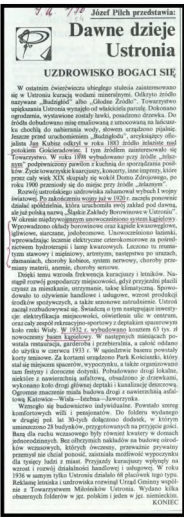

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii</p> <p>Józef Pilch przedstawia: Dawne dzieje Ustronia. Uzdrowisko bogaci się, „Gazeta Ustrońska”, 5 – 18 sierpnia 1990, nr 6, s. 4.</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p>Ilość skanów</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p style="text-align: center;">1</p>
<p>Autor</p> <p style="text-align: center;">Józef Pilch</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p style="text-align: center;">Rada Miasta Ustron</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania</p> <p style="text-align: center;">Ustroń</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p style="text-align: center;">1990</p>	
<p>Sygnatura</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p style="text-align: center;">Czasopismo</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p style="text-align: center;">9,5 x 27,3 cm</p>	<p>Stan zachowania</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p> <p>Artykuł opisujący rozwój Ustronia jako miejscowości uzdrowskiej w końcu XIX wieku i w pierwszej połowie XX wieku, rozwój kąpieli borowinowych i działalność Towarzystwo Upiększania Ustronia.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>XIX wiek, XX wiek, 20 – lecie międzywojenne, Józef Pilch, Jan Kubisz, Ustroń,</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.)</p> <p>kultura, historia, Śląsk Cieszyński, Austro – Węgry, „Gazeta Ustrońska”, popularyzacja wiedzy, regionalizm, dawny Ustroń, uzdrowisko, letnicy, Dom Zdrojowy, Hotel Kuracyjny w Ustroniu, borowina, kąpiele borowinowe, Śląskie Zakłady Borowinowe, Towarzystwo Upiększania Ustronia, Towarzystwo Miłośników Ustronia, basen w Ustroniu, Źródło Żelaziste, Gościradowiec,</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p style="text-align: center;">---</p>		

Dawne dzieje Ustronia

UZDROWISKO BOGACI SIĘ

W ostatnim ćwierćwieczu ubiegłego stulecia zainteresowano się w Ustroniu kuracją wodami mineralnymi. Odkryto źródło nazywane „Budzigłód” albo „Głodne Źródło”. Towarzystwo upiększania Ustronia wynajęło od właściciela parcelę. Dokonano ogrodzenia, wystawione zostały ławki, posadzono drzewka. Do źródła dobudowano misę emaliowaną z umocowaną na łańcuszku chochlą do nabierania wody, słowem urządono pijalnię. Jeszcze przed uruchomieniem „Budzigłodu”, arcyksiążęcy oficjalista Jan Kubisz odkrył w roku 1883 źródło żelaziste nad potokiem Gościeradowiec. I tym źródłem zainteresowało się Towarzystwo. W roku 1898 wybudowano przy źródle „żelaznym” podpiwniczony pawilon z kuchnią do sporządzania posiłków. Życie towarzyskie kuarcjuszki, koncerty, inne imprezy, które przez cały wiek XIX skupiały się wokół Domu Zdrojowego, po roku 1900 przeniosły się do miejsc przy źródle „żelaznym”.

Rozwój ustronńskiego uzdrowiska zahamował wybuch I wojny światowej. Po zakończeniu wojny już w 1920 r. zaczęła ponownie działać spółdzielnia, która uruchomiła swój zakład pod dawną, ale już polską nazwą „Śląskie Zakłady Borowinowe w Ustroniu”. W okresie międzywojennym unowocześniono system kąpielowy. Wprowadzono okłady borowinowe oraz kąpiele kwasowęglowe, igliwiowe, siarczane, jodobromowe. Unowocześniono łazienki, wprowadzając leczenie elektryczne czterokomorowe za pośrednictwem hydroterapii i lamp kwarcowych. Leczone tu reumatyzm stawowy i mięśniowy, artretyzm, następstwa po urazach, złamaniach, choroby kobiece, system nerwowy, choroby przemiany materii, anemie, choroby sercowe.

Dzięki temu wzrosła frekwencja kuracjuszy i letników. Nastąpił rozwój gospodarczy miejscowości, gdyż przyjezdni płacili czynsz za mieszkanie, utrzymanie, takse klimatyczną. Spowodowało to ożywienie handlowe i usługowe, wzrost produkcji środków spożywczych, a także sezonowe zatrudnienie. Ustron zaczął rozbudowywać się. Świadczą o tym następujące inwestycje: elektryfikacja miejscowości, oświetlenie ulic w centrum, oraz cały zespół rekreacyjno-sportowy z deptakiem spacerowym koło rzeki Wisły. W 1932 r. wybudowano kosztem 63 tys. zł nowoczesny basen kąpielowy. W następnych miesiącach powstała restauracja, garderoba i przebieralnia, a całość oddano do użytku w czerwcu 1933 r. W sąsiedztwie basenu powstały korty tenisowe. Za kortami urządono Park Kościuszki, który stał się miejscem spacerów, wypoczynku, a także organizowano tam festyny i doroczne dożynki. Pobudowano drogi lokalne, niektóre z nawierzchnią asfaltową, obsadzono je drzewkami, wykonano koło drogi głównej deptaki i kanalizację deszczową. Ogromne znaczenie miała budowa drogi z nawierzchnią asfaltową Katowice—Wisła—Istebna—Jaworzynka.

Wzmogło się budownictwo indywidualne. Powstało szereg komfortowych willi i pensjonatów. Do folderu wydanego w drugiej poł. lat 30-tych dołączono dodatek, w którym umieszczono 28 budynków, przygotowanych na przyjęcie gości. Bazą dla ruchu wczasowego były również kwatery w domach jednorodzinnych. Bez olbrzymich nakładów na budowę ośrodków wczasowych, których ówczesny, przeważnie prywatny przemysł nie chciał ponosić, zaistniała możliwość wypoczynku dla tysięcy ludzi z miast. Przyjazdy kuracjuszy wpłynęły na wzrost i rozwój działalności handlowej i usługowej. W roku 1936 w samym tylko Ustroniu działało 68 placówek tego typu. Reklamę letniska i uzdrowiska rozwinął Urząd Gminny wspólnie z Towarzystwem Miłośników Ustronia. Wydano kilka obszernych folderów w jęz. polskim i jeden w jęz. niemieckim.